

gaard. Se vi, hvorledes de forskellige Stationer ere beliggende, synes jeg, at for Vestjyllands Vedkommende vilde en Plads ved Lemvig, Holstebro eller Struer være ganske anderledes typisk for de vestlige Egne og til større Gavn for Strækningen fra Holstebro og Thisted til Syd for Ringkøbing. Jeg skal dog ikke blande mig i den Sag eller stille Forslag derom, men jeg synes dog, det er værd at tage under Overvejelse, om der ikke kunde ske nogen Forandring deri.

Men da jeg nu har bedt om Ordet, vilde jeg gerne gaa lidt videre og se paa, hvorledes disse Forsøgsstationer ligge Landet over. Det staar da klart for mig, at naar vi se paa Sjælland, have vi der 2 Forsøgsstationer med Filialer paa Lolland-Falster og Bornholm, ligesom Fyn ogsaa for et Par Aar siden har faaet en Forsøgsstation. I Jylland have vi længst mod Syd den gamle Forsøgsstation ved Vejen og endelig Stationen ved Tylstrup, før ved Vester-Hassing. Dertil kommer den vestjydske Station, der nu er Tale om. Tilbage bliver endnu uden Stationer den største Strækning af Jylland efter en Linie oppe fra Limfjorden til Syd for Horsens og Vejle. Hvis man nu beholder den vestjydske Station, hvor den nu foreslaas, og dermed siger stop med Hensyn til Kravet om Stationer for Jylland, bliver der ikke nogen Station for en Strækning helt ned Vest for Skive, et Territorium, der er større end hele Sjælland og dobbelt saa stort som Fyn. Selv om nu vi Østjyder ere beskedne Folk, der holde os tilbage, skal man dog ikke, fordi vi vente til sidst, sige, at vi ere tilfredse. Det kan der selvfølgelig ikke være Tale om.

I Efteraaret var der i Randers forsamlet Repræsentanter for 23—24 Landboforeninger, indbudte af „de samvirkende Landboforeninger“ i Randers Amt, og ved dette Møde blev det enstemmig vedtaget, at man vilde af bedste Evne virke til Oprettelsen af en Station for Østjylland. Der vil ogsaa en af de nærmeste Dage indkomme et Andragende til Regering og Rigsdag, underskrevet af disse Landboforeningers Repræsentanter, om at der maa blive oprettet en saadan Station. Jeg tillader mig at udtale et Haab om, at det maa vinde Billigelse her i Tinget og ogsaa hos den højtærede Minister, saa at man ikke siger stop nu med disse Stationer, men gaar videre ad den Vej. Her vil ogsaa Spørgsmaalet om den vestjydske Station komme til at spille nogen Rolle, thi skal den være beliggende i den sydlige

Del, maa vi have Salling med og gaa længere Vest paa. Jeg er tilfreds med, at Stationen i Vester-Hassing er flyttet til Tylstrup. Den kommer derved til at omfatte store Hede- og Mosearealer ud efter Vildmosen til, hvad der kan komme til at spille en stor Rolle. Men for os Syd for Limfjorden har den ikke nogen Betydning. Selv om nu ogsaa Stationen nede ved Vejen er udmærket dér, kan den ikke have nogen Betydning som fast Station for det øvrige Land.

Hvis man nu endda vilde give os Nørrejyder noget mere til lokale Plante-forsøg, var det noget andet, men det er der ikke Tale om. I Aar have vi henvendt os til det jydsk Planteavlsludvalg, men det har svaret, at der ikke kan være Tale om at give noget. Vi faa altsaa i Jylland ikke engang saa meget som Øerne. Jeg vil derfor haabe og bede om, at Ministeren og Finansudvalget ville sørge for, at Statens Tilskud vil blive fordelt rimeligt og ligeligt til de forskellige Provinser i Forhold til de Beløb, de selv afholde. Saadan som de lokale Markforsøg nu anstilles rundt om i Landet, kan der ikke være Tale om, at vi kunne nøjes med en fast Station. Vi Rigsdagsmænd kunne ikke forsvare overfor vore Vælgere, at der oprettes Forsøgsstationer i alle andre Egne af Landet, medens der ikke oprettes nogen paa Østkysten. Følgelig maa vi gøre Krav paa en Forsøgsstation paa Østkysten. Om det kan ske ved et Ændringsforslag ved 3die Behandling, saaledes at der indføres en Bevilling til en saadan Station, eller om man ved en Anmærkning kan tilføje, at man er villig til at gaa til en Forsøgsstation i Østjylland, ved jeg ikke. Ser man paa, hvad Statens Planteavlsludvalg har fordret, saa burde vi kræve mindst to Forsøgsstationer i Østjylland, men jeg tror dog, vi kunde nøjes med 1, naar den f. Eks. blev lagt omtrent ved Langaa. Vi ville slet ikke være ubeskedne, men dette Krav maa ubetinget stilles. Naar vi østjydske Rigsdagsmænd skulle stemme for en vestjydsk Forsøgsstation, saa maa vi paa Forhaand være i alt Fald nogenlunde sikre paa, at Østjyderne blive ligestillede dermed.

Der er saa meget mere Grund til at vi faa en fast Forsøgsstation, som der er store Huller i vore Forsøgsrækker. Der er f. Eks. Spørgsmaalet, om Brak er nødvendig eller ej, om den er gavnlig, eller den kan undværes. Vi have ikke en eneste Forsøgsrække, der omfatter Brakkens Betydning. Vi have hørt vore lærde Land-